

Muž 22LET, student VŠ, homosexuál, vztah se ženou nikdy neměl

Já: Tak co, jaký je tvůj přístup k pohlavnímu zdraví?

On: Mám začít od dob, kdy jsem začal sexuálně žít, jo? No, tak já jako fakticky jsem neměl se svojí sexualitou problém. Já jsem třeba nikdy nezažil coming-out. Jako někteří. U mě to nějak vyplynulo. Já jako nějaký deprese nebo vyčítání si..to vůbec. Já jsem tohleto neměl a pamatuju si jen na jednu věc. Když jsem si jako jeden večer řekl jako, že je to jasný, tak jsem si jen položil otázku „Co tomu řeknou naši?“. To je jediná věc, na kterou si pamatuju - že jsem se zeptal sám sebe.

Já: A vaši?

On: Pohoda. Já si pamatuju, že mi mamka řekla, že to poznala a že jsem jí to měl říct dřív. Moje matka je jako velmi vtipná a jediná věc, kterou na to řekla, bylo: „Hlavně, že nemáš rakovinu.“. Tak tomuhle jsme se pak všichni smáli. ☺

Já: Máš teď stálý vztah?

On: Nemám.

Já: Který vztah ve svém životě pro tebe byl zásadní, který bys označil za prozatím „osudový“? (otázka navazuje na náš předchozí hovor před dotazováním)

On: Měl jsem fakticky takový ten vztah, na který se asi ptáš, jeden. A ten byl skoro dvouletý. Já jako obecně vím, že se říká, že gayové jsou promiskuitní, ale já bych řekl, že většina těch „chytřejších gayů“, kteří svou orientaci zařadili do svého života, si tohle dost hlídá. Já třeba, co znám-včetně mě - tak pokud si nejsem partnerem jistý, tak jdu do sexuálního styku vždy s ochranou. A to i vezmeme-li v úvahu orální sex. Třeba konkrétně holky, které znám, tak jdou často do styku i s neznámým člověkem jenom na antikoncepci (myšleno hormonální). A heteráci, ti jsou s tím ještě rizikovější. Teda, co jsem tak slyšel a co znám. Nepočítají s tím, co se může stát a tím nemyslím úplně dítě. Což mě docela vždycky překvapilo, protože každá mi tohle řekla.

No a jinak, nevzpomínám si, že bychom na základce něco takového řešili.. Tam jsme slyšeli AIDS nejhorší nemoc na světě. Holky dostaly vložku, kluci kondom a nikdo se s námi moc nebavil.

Tak já samozřejmě nechci nic chytnout, takže si to dost hlídám. Měl jsem dohromady v životě tak šest sexuálních partnerů a vždycky to bylo s ochranou. Až na jednu zkušenost. To byla vlastně má první sexuální zkušenost a bylo to trochu nebezpečnější. Ale tak to je člověku sedmnáct a neví, která bije, žejo..

Já: A jak to bylo s tvým posledním partnerem?

On: S bývalým přítelem jsem samozřejmě provozoval sex. Nejprve s ochranou, a když nám vyšel negativní test na HIV, tak pak i bez ochrany. Samozřejmě vím, že je to vždycky 50:50, ale tak s tím člověk do toho prostě jde. Kromě toho opravdu plného styku, tam je kondom podmínka. No a jinak, když se bavíme o sexuálním zdraví, tak u nás ten vztah bohužel sexem začal. Prostě se to stalo a já už jsem řekl, že nechci, aby to takhle někdy do budoucna začínalo. Ono u nás - jako u gayů - je to takový jiný.. U nás je to ve společnosti na ten sex zaměřený.. Jsou to ti, co jsou divní a

„strkaj' si to do prdele“. Já mám třeba kolem sebe tak na desítku gayů, kteří jsou počestnější a věrnější než kdeký heterák..

Já: A taková ta informovanost, co se týče péče a ochrany sexuálního zdraví, to jsi čerpal kde?

On: Z internetu. Určitě z internetu a z médií, na tý základce je to hodně slabý. A je to škoda.

Já: Já si teď vybavuji situaci, kdy jsi naprosto suverénně prohlásil větu: „Ale já chci mít děti.“, můžeš se jí prosím věnovat..

On: Já mám mladšího brácha, já jsem jakoby takový ten prvorozený v rodině. Je o deset let mladší a já – nevím, jestli můžu říct vychovával - ale byl jsem s ním od malička v kontaktu a vůbec je tak kolem mě dost malých dětí a lidí, kteří děti mají, plánují a tak. A já mám k dětem kladný vztah. Mám to asi po tátovi. Ten má strašně rád děti, ten by jich mohl mít snad sto. Tak tak to zase já nemám, ale já bych rád aspoň jedno dítě. Jako teď to aktuálně neřeším, ale ta myšlenka tam je. A vždycky byla, nevím, jak se tam vzala, ale proč jsem gay, mi taky nikdo nevysvětloval.

Já: A tak mi o tom něco pověz víc.. Máš v hlavě adopci nebo vlastního potomka..

On: Já jsem o tom nějak konkrétně nepřemýšlel. Ale když si vezmu, že bych si teda našel náhradní matku, tak.. Já pravděpodobně budu vědět, která ta matka to je. A jakoby, jestli by mě psychicky tížilo, že to dítě jednou ji bude chtít poznat a já bych byl schopnej mu jednou říct, kdo je jeho matka, ta to je pro mě lehčí představa. Ta adopce těch už narozených dětí, kdy já vlastně fakticky nevím tu matku ani toho biologického otce..nevím. Je to pro mě pole pro přemýšlení.

Já: Tak ony jsou různé možnosti..

On: Jo, jestli myslíš takové to..najdi si kamarádku, která chce taky dítě, tak jako, že ho budeme vychovávat takhle nadvakrát, tak to teda vůbec. To mi jako nepřijde vůbec pro mě, jako vůbec.. A taky jsem nedávno četl nějaký článek a tak mě napadlo, že asi nevím, jestli bych byl schopen mít dítě jako sám.. Kdybych neměl stálého partnera. Jestli bych jako byl schopen do toho jít. Protože to je jako dost velká oběť. A hlavně vůči tomu dítěti.. Třeba kdyby mně se cokoliv stalo. Já věřím, že za takových deset let dojde ta legislativa tak daleko, že bude možná adopce dětí homosexuálním pářům. Jsem přesvědčen, že to tak bude a právě na to tak sázím. Protože i kdybych teď chtěl adoptovat dítě a byl bych v páru, tak na to dítě bude mít fakticky nárok pouze jeden otec a to je taky obrovský riziko..To musí být hrozně frustrující pro toho druhého partnera, protože ten na to dítě nemá žádný nárok.. A jak se to pak řeší, když ti partneri.. když se třeba za deset let něco stane.. Jestli ten soud dá to dítě do opatrovnictví třeba těm rodičům toho otce nebo jak.. Protože v této chvíli by už z principu to dítě tomu druhému muži nedali. Pak je otázka, jestli ten druhý bude mít možnost díky tomuto opatření to dítě dál vychovávat nebo jak.. Tohle je opravdu moc složitý a frustrující. Když si to představím, tak já bych do toho nešel.

Já: A co tě vlastně vede k tomu, že bys vlastně dítě chtěl.. Ať už vlastní nebo nevlastní..

On: Já bych neřikal vlastní nebo nevlastní, já bych říkal prostě dítě..

Já: A to je ta otázka.. Vlastní nebo nevlastní...

On: *Asi nevlastní. Ale třeba k tomu dojdou a budu chtít vlastní. Jako je pravda, že kolem mě je velké množství gayů, kteří mají vlastní děti.. Ale otázka předtím byla, proč to chci ... Protože prostě nevím, já to tak cítím, je to asi takový koloběh..? Je to možný? Nebo úděl člověka jako bytosti? Byl jsem narozen, byl mi dovolen život.. Chci taky dovolit další život ☺. Je mi to biologicky dáno. Hele a tohle ti řekne snad každej gay... Nevím, jak to Bůh myslel, když nás vymyslel. Druhá věc je, že bych chtěl, aby měl táta vnuka nebo vnučku. Možná taky, že se o mě musí někdo postarat, až budu starej ☺ne, to si dělám srandu samozřejmě. Možná je tam ta představa, že s ním budu hrát ten fotbal nebo oblíkat panenky, nevím..*